

Matot-Masei

More info >

Numbers 30:2-31:54

(2) Moses spoke to the heads of the Israelite tribes, saying: This is what the LORD has commanded: (3) If a man makes a vow to the LORD or takes an oath imposing an obligation on himself, he shall not break his pledge; he must carry out all that has crossed his lips. (4) If a woman makes a vow to the LORD or assumes an obligation while still in her father's household by reason of her youth, (5) and her father learns of her vow or her self-imposed obligation and offers no objection, all her vows shall stand and every self-imposed obligation shall stand. (6) But if her father restrains her on the day he finds out, none of her vows or self-imposed obligations shall stand; and the LORD will forgive her, since her father restrained her. (7) If she should marry while her vow or the commitment to which she bound herself is still in force, (8) and her husband learns of it and offers no objection on the day he finds out, her vows shall stand and her self-imposed obligations shall stand. (9) But if her husband restrains her on the day that he learns of it, he thereby annuls her vow which was in force or the commitment to which she bound herself; and the LORD will forgive her.— (10) The vow of a widow or of a divorced woman, however, whatever she has imposed on herself, shall be binding upon her.— (11) So, too, if, while in her husband's household, she makes a vow or imposes an obligation on herself by oath, (12) and her husband learns of it, yet offers no objection—thus

במדבר ל' ב'-ל"א:ג"ד

(ב) וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶל־רְאִשֵׁי הַמִּטּוֹת לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר יְהוָה אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה:
(ג) אִישׁ כִּי־יִדְרֹךְ לַיהוָה אוֹ־הֵשָׁבַע שְׁבַעַת לְאִסָּר עַל־נַפְשׁוֹ לֹא יַחַל דְּבָרוֹ כְּכֹל־הֵיכָא מִפִּי וַעֲשֵׂה: (ד) וְאִשָּׁה כִּי־תִדְרֹךְ לַיהוָה וְאִסָּרָה אִסָּר בְּבֵית אָבִיהָ בְנַעֲרִיהָ: (ה) וְשָׁמַע אָבִיהָ אֶת־נְדָרָהּ וְאִסָּרָהּ אֲשֶׁר אִסָּרָה עַל־נַפְשָׁהּ וְהִחְרִישׁ לָהּ אָבִיהָ וְקָמוּ כָל־נְדָרֶיהָ וְכָל־אִסָּר אֲשֶׁר־אִסָּרָה עַל־נַפְשָׁהּ יָקוּם: (ו) וְאִם־הִנִּיא אָבִיהָ אֶתְהָ בַיּוֹם שָׁמְעוֹ כָל־נְדָרֶיהָ וְאִסָּרָהּ אֲשֶׁר־אִסָּרָה עַל־נַפְשָׁהּ לֹא יָקוּם וַיְהִי וַיִּסְלַח־לָהּ כִּי־הִנִּיא אָבִיהָ אֶתְהָ: (ז) וְאִם־הִנִּי תְהִיָּה לְאִישׁ וַיְנַדְרֶיהָ עָלֶיהָ אוֹ מִבְּטָא שְׁפֹתֶיהָ אֲשֶׁר אִסָּרָה עַל־נַפְשָׁהּ: (ח) וְשָׁמַע אִישָׁהּ בַּיּוֹם שָׁמְעוֹ וְהִחְרִישׁ לָהּ וְקָמוּ נְדָרֶיהָ וְאִסָּרָהּ אֲשֶׁר־אִסָּרָה עַל־נַפְשָׁהּ יָקָמוּ: (ט) וְאִם בַּיּוֹם שָׁמַע אִישָׁהּ יְנִיא אוֹתָהּ וְהִפָּר אֶת־נְדָרָהּ אֲשֶׁר עָלֶיהָ וְאֵת מִבְּטָא שְׁפֹתֶיהָ אֲשֶׁר אִסָּרָה עַל־נַפְשָׁהּ וַיְהִי וַיִּסְלַח־לָהּ: (י) וַיְנַדְרֹךְ אֶלְמִנָּה וַיְגִרֶשָׁהּ כָּל אֲשֶׁר־אִסָּרָה עַל־נַפְשָׁהּ יָקוּם עָלֶיהָ: (יא) וְאִם־בֵּית אִישָׁהּ נְדָרָה אוֹ־אִסָּרָה אִסָּר עַל־נַפְשָׁהּ בְּשִׁבְעָהּ: (יב) וְשָׁמַע אִישָׁהּ וְהִחְרִישׁ לָהּ לֹא הִנִּיא אֶתְהָ וְקָמוּ כָל־נְדָרֶיהָ וְכָל־אִסָּר אֲשֶׁר־אִסָּרָה עַל־נַפְשָׁהּ יָקוּם: (יג) וְאִם־הִפָּר יִפָּר אֶתְהָ | אִישָׁהּ בַּיּוֹם שָׁמְעוֹ כָל־מוֹצָא שְׁפֹתֶיהָ לְנְדָרֶיהָ וּלְאִסָּר נַפְשָׁהּ לֹא יָקוּם אִישָׁהּ הַפָּרָם וַיְהִי וַיִּסְלַח־לָהּ:

failing to restrain her—all her vows shall stand and all her self-imposed obligations shall stand. (13) But if her husband does annul them on the day he finds out, then nothing that has crossed her lips shall stand, whether vows or self-imposed obligations. Her husband has annulled them, and the LORD will forgive her. (14) Every vow and every sworn obligation of self-denial may be upheld by her husband or annulled by her husband. (15) If her husband offers no objection from that day to the next, he has upheld all the vows or obligations she has assumed: he has upheld them by offering no objection on the day he found out. (16) But if he annuls them after [the day] he finds out, he shall bear her guilt. (17) Those are the laws that the LORD enjoined upon Moses between a man and his wife, and as between a father and his daughter while in her father's household by reason of her youth. (1) The LORD spoke to Moses, saying, (2) "Avenge the Israelite people on the Midianites; then you shall be gathered to your kin." (3) Moses spoke to the people, saying, "Let men be picked out from among you for a campaign, and let them fall upon Midian to wreak the LORD's vengeance on Midian. (4) You shall dispatch on the campaign a thousand from every one of the tribes of Israel." (5) So a thousand from each tribe were furnished from the divisions of Israel, twelve thousand picked for the campaign. (6) Moses dispatched them on the campaign, a thousand from each tribe, with Phinehas son of Eleazar serving as a priest on the campaign, equipped with the sacred utensils and the trumpets for sounding the blasts. (7) They took the field against Midian, as the LORD had commanded Moses, and slew every male. (8) Along with their other victims, they slew the kings of Midian: Evi, Rekem, Zur, Hur, and Reba, the five kings of Midian. They also put Balaam son of Beor to the sword. (9) The Israelites took the women and

(יז) כָּל־גְּדֹר וְכָל־שְׂבַעַת אֶסֶר לְעֵזַת גִּפְשׁ
אִישָׁה יְקִימְנוּ וְאִישָׁה יִפְרְנוּ: (ט) וְאִם־הִתְרַשׁ יִתְרִישׁ לָהּ אִישָׁה מִיּוֹם אֲלֵי־יוֹם
וְהַקִּיּוֹם אֶת־כָּל־גְּדֹרֶיהָ אוֹ אֶת־כָּל־אֲסֻרֶיהָ
אֲשֶׁר עָלֶיהָ הַקִּיּוֹם אַתֶּם כִּי־הִתְרַשׁ לָהּ בְּיוֹם
שְׂמֻעוֹ: (י) וְאִם־הִפְרָ יִפְרָ אַתֶּם אֲחֵרֵי
שְׂמֻעוֹ וְנָשָׂא אֶת־עֹנֶוְנָהּ: (יא) אֲלֵה הַחֲקִיּוֹם
אֲשֶׁר צָוָה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה בֵּין אִישׁ לְאִשְׁתּוֹ
בְּיֹוֹאֵב לְבָתּוֹ בְּנִעֻרֶיהָ בֵּית אָבִיהָ: (ב) (פ) (א)
וּבִדְבַר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: (ב) גָּמֹם
נִקְמַת בְּגִי יִשְׂרָאֵל מֵאֵת הַמִּדְיָנִים אֲחֵר
תִּסְרַף אֶל־עַמִּיךָ: (ג) וּבִדְבַר מֹשֶׁה אֶל־הָעָם
לֵאמֹר הִחַלְצוּ מֵאִתְּכֶם אַנְשִׁים לְצִבָּא וַיְהִי
עַל־מִדְּוָן לְתַת נִקְמַת־יְהוָה בְּמִדְּוָן: (ד) אֲלֹהֵי
לְמִטָּה אֲלֹהֵי לְמִטָּה לְכָל־מִטּוֹת יִשְׂרָאֵל
תִּשְׁלַחוּ לְצִבָּא: (ה) וַיִּמְסְרוּ מֵאֲלֵפֵי יִשְׂרָאֵל
אֲלֹהֵי לְמִטָּה שְׁנַיִם־עָשָׂר אֲלֹהֵי חֲלוּצֵי צִבָּא:
(ו) וַיִּשְׁלַח אַתֶּם מֹשֶׁה אֲלֹהֵי לְמִטָּה לְצִבָּא
אַתֶּם וְאֶת־פִּינְחָס בֶּן־אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן לְצִבָּא
וְכָל־יְהוָה הַקָּדוֹשׁ וְחֲצֻצְרוֹת הַתְּרוּעָה בְּיָדוֹ: (ז)
וַיִּצְבְּאוּ עַל־מִדְּוָן כַּאֲשֶׁר צָוָה יְהוָה
אֶת־מֹשֶׁה וַיִּהְרְגוּ כָּל־זָכָר: (ח) וְאֶת־מַלְכֵי
מִדְּוָן הָרְגוּ עַל־סִלְלֵיהֶם אֶת־אֹנִי וְאֶת־רָקִים
וְאֶת־צֹר וְאֶת־חֹר וְאֶת־רָבֵעַ חַמְשַׁת מַלְכֵי
מִדְּוָן וְאֵת בַּלְעָם בֶּן־בְּעֹר הָרְגוּ בְּחֶרֶב: (ט)
וַיִּשְׁבּוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־נַשִׁי מִדְּוָן וְאֶת־טַפֵּם
וְאֵת כָּל־בְּהֵמָתָם וְאֶת־כָּל־מִקְנֵיהֶם
וְאֶת־כָּל־חֵילָם בְּזָזוֹ: (י) וְאֵת כָּל־עֲרִיבָהֶם
בְּמוֹשְׁבֹתָם וְאֵת כָּל־טִירָתָם שָׂרְפוּ בָאֵשׁ:
(יא) וַיִּקְחוּ אֶת־כָּל־הַשְּׁלָל וְאֵת כָּל־הַמַּלְקוֹת
בָּאָדָם וּבַבְּהֵמָה: (יב) וַיָּבֹאוּ אֶל־מֹשֶׁה
וְאֶל־אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן וְאֶל־עֵזֶרֶת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
אֶת־הַשְּׁבָי וְאֶת־הַמַּלְקוֹת וְאֶת־הַשְּׁלָל
אֶל־הַמַּחֲנֶה אֶל־עֲרֵבַת מוֹאָב אֲשֶׁר עַל־יַרְדֵּן
יְרֵחוֹ: (ס) (יג) וַיָּצֵאוּ מֹשֶׁה וְאֶלְעָזָר הַכֹּהֵן
וְכָל־נַשִׁיאֵי הָעֵדָה לְקִרְיָתָם אֶל־מַחֲוֵץ
לְמַחֲנֶה: (יד) וַיִּקְצָף מֹשֶׁה עַל פְּקוּדֵי הַחֵיָל
שָׂרֵי הָאֲלָפִים וְשָׂרֵי הַמְּאוֹת הַבָּאִים מִצִּבָּא

children of the Midianites captive, and seized as booty all their beasts, all their herds, and all their wealth. (10) And they destroyed by fire all the towns in which they were settled, and their encampments. (11) They gathered all the spoil and all the booty, man and beast, (12) and they brought the captives, the booty, and the spoil to Moses, Eleazar the priest, and the whole Israelite community, at the camp in the steppes of Moab, at the Jordan near Jericho. (13) Moses, Eleazar the priest, and all the chieftains of the community came out to meet them outside the camp. (14) Moses became angry with the commanders of the army, the officers of thousands and the officers of hundreds, who had come back from the military campaign. (15) Moses said to them, "You have spared every female! (16) Yet they are the very ones who, at the bidding of Balaam, induced the Israelites to trespass against the LORD in the matter of Peor, so that the LORD's community was struck by the plague. (17) Now, therefore, slay every male among the children, and slay also every woman who has known a man carnally; (18) but spare every young woman who has not had carnal relations with a man. (19) "You shall then stay outside the camp seven days; every one among you or among your captives who has slain a person or touched a corpse shall cleanse himself on the third and seventh days. (20) You shall also cleanse every cloth, every article of skin, everything made of goats' hair, and every object of wood." (21) Eleazar the priest said to the troops who had taken part in the fighting, "This is the ritual law that the LORD has enjoined upon Moses: (22) Gold and silver, copper, iron, tin, and lead — (23) any article that can withstand fire— these you shall pass through fire and they shall be clean, except that they must be cleansed with water of lustration; and anything that cannot withstand fire you must pass through water. (24) On the

המלחמה: (ט) ויאמר אליהם משה
החיייתם כל־נַקְבָּה: (י) הן הַנָּה הֵיוּ לַבְּנֵי
יִשְׂרָאֵל בְּדָבָר בְּלִעָם לְמִסְר־מַעַל בִּיהוָה
עַל־דְּבַר־פְּעוֹר וַתְּהִי הַמַּגֵּפָה בַּעֲדַת יְהוָה:
(יז) וְעַתָּה הֲרַגוּ כָל־זָכָר בַּטָּף וְכָל־אִשָּׁה
יָדְעַת אִישׁ לְמַשְׁכַּב זָכָר הָרָגוּ: (יח) וְכָל־
הַטָּף בַּנְּשִׁים אֲשֶׁר לֹא־יָדְעוּ מִשְׁכַּב זָכָר
הַחַיּוּ לָכֶם: (יט) וְאַתֶּם חָנוּ מִחוּץ לַמַּחֲנֶה
שָׁבַעַת יָמִים כֹּל־הָרֶג נָפֶשׁ וְכָל־אֵל נִגְעַת בְּחֶלֶל
תַּתְּחַטְּאוּ בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
אַתֶּם וְשָׂבִיבֵיכֶם: (כ) וְכָל־בָּגֶד וְכָל־כְּלִי־עוֹר
וְכָל־מַעֲשֵׂה עֵזִים וְכָל־כְּלִי־עֵץ תַּתְּחַטְּאוּ:
(ס) (כא) וַיֹּאמֶר אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן אֶל־אֲנָשָׁי
הַצָּבָא הַבָּאִים לְמַלְחָמָה זֹאת תִּקַּח הַתּוֹרָה
אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה: (כב) אֶךְ
אֶת־הַזֶּהָב וְאֶת־הַכֶּסֶף אֶת־הַנְּחֹשֶׁת
אֶת־הַבַּרְזֵל אֶת־הַבְּדִיל וְאֶת־הָעֹפְרַת: (כג)
כָּל־דָּבָר אֲשֶׁר־יָבֵא בָאֵשׁ תַּעֲבִירוּ בָאֵשׁ
וְטִהַר אֶךְ בְּמֵי נִדָּה יִתְחַטַּא וְכָל־אֲשֶׁר
לֹא־יָבֵא בָאֵשׁ תַּעֲבִירוּ בַמַּיִם: (כד) וְכַבִּסְתֶּם
בַּגְּדֵיכֶם בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי וּטְהַרְתֶּם וְאַחַר
תָּבֹאוּ אֶל־הַמַּחֲנֶה: (פ) (כה) וַיֹּאמֶר יְהוָה
אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: (כו) שָׂא אֵת רֹאשׁ מַלְקוֹחַ
הַשָּׂבִי בְּאֲדָם וּבְבַהֲמָה אִתָּה וְאֶלְעָזָר הַכֹּהֵן
וְרֹאשֵׁי אֲבוֹת הָעֵדָה: (כז) וְחִצִּיתָ
אֶת־הַמַּלְקוֹחַ בֵּין תַּפְשֵׁי הַמַּלְחָמָה הַיְצָאִים
לְצָבָא וּבֵין כָּל־הָעֵדָה: (כח) וְהַרְמֵת מִכֶּסֶם
לִיהוָה מֵאֵת אֲנָשֵׁי הַמַּלְחָמָה הַיְצָאִים לְצָבָא
אֶתְדוּ נָפֶשׁ מִחַמָּשׁ הַמְּאֹת מִן־הָאֲדָם
וּמִן־הַבָּקָר וּמִן־הַחֲמֹרִים וּמִן־הַצֹּאן: (כט)
מִמִּחְצִיתָם תִּקְחוּ וְנִתְּתָה לְאֶלְעָזָר הַכֹּהֵן
תְּרוּמַת יְהוָה: (ל) וּמִמִּחְצֵת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
תִּקַּח אֶתְדוּ אֶתְדוּ מִן־הַחֲמֹשִׁים מִן־הָאֲדָם
מִן־הַבָּקָר מִן־הַחֲמֹרִים וּמִן־הַצֹּאן
מִכָּל־הַבְּהֵמָה וְנִתְּתָה אִתָּם לְלוֹיִם שְׂמֹרֵי
מִשְׁמַרְת מִשְׁכַּן יְהוָה: (לא) וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה
וְאֶלְעָזָר הַכֹּהֵן כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה:
(לב) וַיְהִי הַמַּלְקוֹחַ יָתֵר הַכֹּז אֲשֶׁר בְּיוֹזוּ עַם

seventh day you shall wash your clothes and be clean, and after that you may enter the camp.” (25) The LORD said to Moses: (26) “You and Eleazar the priest and the family heads of the community take an inventory of the booty that was captured, man and beast, (27) and divide the booty equally between the combatants who engaged in the campaign and the rest of the community. (28) You shall exact a levy for the LORD: in the case of the warriors who engaged in the campaign, one item in five hundred, of persons, oxen, asses, and sheep, (29) shall be taken from their half-share and given to Eleazar the priest as a contribution to the LORD; (30) and from the half-share of the other Israelites you shall withhold one in every fifty human beings as well as cattle, asses, and sheep—all the animals—and give them to the Levites, who attend to the duties of the LORD’s Tabernacle.” (31) Moses and Eleazar the priest did as the LORD commanded Moses. (32) The amount of booty, other than the spoil that the troops had plundered, came to 675,000 sheep, (33) -72,000 head of cattle, (34) -61,000 asses, (35) and a total of 32,000 human beings, namely, the women who had not had carnal relations. (36) Thus, the half-share of those who had engaged in the campaign [was as follows]: The number of sheep was 337,500, (37) and the LORD’s levy from the sheep was 675; (38) the cattle came to 36,000, from which the LORD’s levy was 72; (39) the asses came to 30,500, from which the LORD’s levy was 61. (40) And the number of human beings was 16,000, from which the LORD’s levy was 32. (41) Moses gave the contributions levied for the LORD to Eleazar the priest, as the LORD had commanded Moses. (42) As for the half-share of the other Israelites, which Moses withdrew from the men who had taken the field, (43) that half-share of the community consisted of 337,500 sheep, (44) -36,000 head of cattle, (45) -30,500 asses, (46) and 16,000 human

הצבא וזאת שש-מאות אלף ושבעים אלף
 ותמלשת-אלפים: (לג) ובקר ושנים ושבעים
 אלף: (לד) ותמרים אהד וששים אלף: (לה)
 ונגפש אדם מן-הנשים אשר לא-ידעו
 משפב זכר כל-נפש שנים ושלישים אלף:
 (לו) ותהי המחצה חלק היצאים בצבא
 מספר הזאן שלש-מאות אלף ושלישים
 אלף ושבעת אלפים ותמש מאות: (לז) ויהי
 המכס ליהנה מן-הזאן שש מאות תמש
 ושבעים: (לח) והבקר וששה ושלישים אלף
 ומכסם ליהנה שנים ושבעים: (לט)
 ותמרים שלישים אלף ותמש מאות ומכסם
 ליהנה אהד וששים: (מ) ונגפש אדם וששה
 עשר אלף ומכסם ליהנה שנים ושלישים
 גפש: (מא) ויתן משה את-מכס תרומת
 יהנה לאלעזר הכהן פאשר צנה יהנה
 את-משה: (מב) וממחצית בגי ישראל אשר
 חצה משה מן-האנשים הזבאים: (מג) ותהי
 מחצת העדה מן-הזאן שלש-מאות אלף
 ושלישים אלף שבעת אלפים ותמש מאות:
 (מד) ובקר וששה ושלישים אלף: (מה)
 ותמרים שלישים אלף ותמש מאות: (מו)
 ונגפש אדם וששה עשר אלף: (מז) ויקח
 משה ממחצת בגי-ישראל את-האחז אהד
 מן-התמשים מן-האדם ומן-הבהמה ויתן
 אתם ללוים שמרי משמרת משקן יהנה
 פאשר צנה יהנה את-משה: (מח) ויקרב
 אל-משה הפקדים אשר לאלפי הצבא שרי
 האלפים ושרי המאות: (מט) ויאמרו
 אל-משה עבדיך גשאו את-ראש אנשי
 המלחמה אשר ביגנו ולא-נפקד ממנו
 איש: (נ) ונקרב את-קרבן יהנה איש אשר
 מצא כל-יזהב אצעדה וצמיד טבעת עגיל
 וכומז לכפר על-נפשתינו לפגי יהנה: (נא)
 ויקח משה ואלעזר הכהן את-הזהב מאתם
 כל כלי מעשה: (נב) ויהי | כל-זהב
 התרומה אשר הרימו ליהנה וששה עשר
 אלף שבע-מאות ותמשים שקל מאת שרי

beings. (47) From this half-share of the Israelites, Moses withheld one in every fifty humans and animals; and he gave them to the Levites, who attended to the duties of the LORD's Tabernacle, as the LORD had commanded Moses. (48) The commanders of the troop divisions, the officers of thousands and the officers of hundreds, approached Moses. (49) They said to Moses, "Your servants have made a check of the warriors in our charge, and not one of us is missing. (50) So we have brought as an offering to the LORD such articles of gold as each of us came upon: armlets, bracelets, signet rings, earrings, and pendants, that expiation may be made for our persons before the LORD." (51) Moses and Eleazar the priest accepted the gold from them, all kinds of wrought articles. (52) All the gold that was offered by the officers of thousands and the officers of hundreds as a contribution to the LORD came to 16,750 shekels.— (53) But in the ranks, everyone kept his booty for himself.— (54) So Moses and Eleazar the priest accepted the gold from the officers of thousands and the officers of hundreds and brought it to the Tent of Meeting, as a reminder in behalf of the Israelites before the LORD.

הָאֱלֹפִים וּמֵאֵת שָׂרֵי הַמַּאֲוֹת: (ג) אֲנָשִׁי
הֶצְבָּא בָּזְזוּ אִישׁ לוֹ: (ד) וַיִּקַּח מִשָּׁה
וְאֶלְעָזָר הַכֹּהֵן אֶת־הַזָּהָב מֵאֵת שָׂרֵי
הָאֱלֹפִים וְהַמַּאֲוֹת וַיָּבֵאוּ אֹתוֹ אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד
זָכְרוֹן לְבְנֵי־יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי יְהוָה: (פ)

